

CÔNG THỨC DANH PHÁP HỮU CƠ

Ancol: R(OH)_n (n: số nhóm -OH)

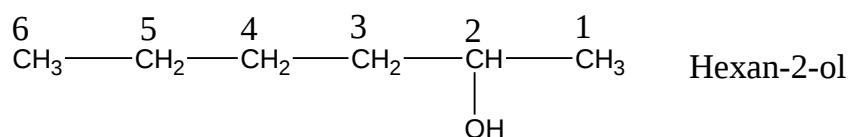
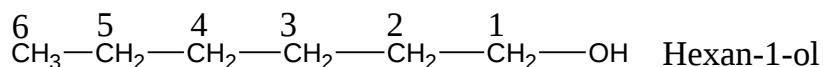
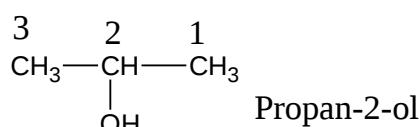
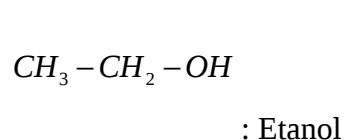
1. Danh pháp thay thế

a. Một nhóm -OH

* R là gốc no không nhánh.

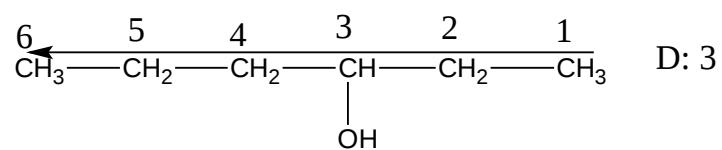
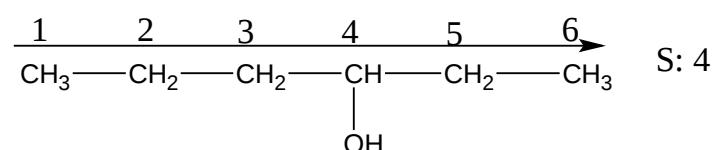
Tên gọi = tên hidrua nền + local của nhóm -OH + ol

Ví dụ:



Lưu ý: Đánh số ưu tiên chỉ vị trí nhóm -OH là nhỏ nhất.

Ví dụ:



* R là gốc no có nhánh hoặc vòng

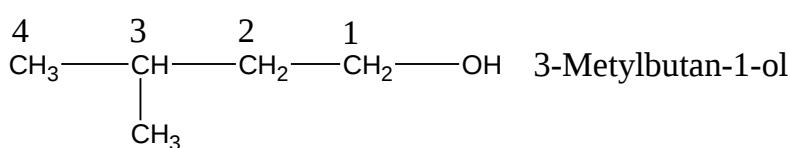
Tên gọi = local của nhánh + tên nhánh + tên hidrua nền + local của nhóm -OH + ol

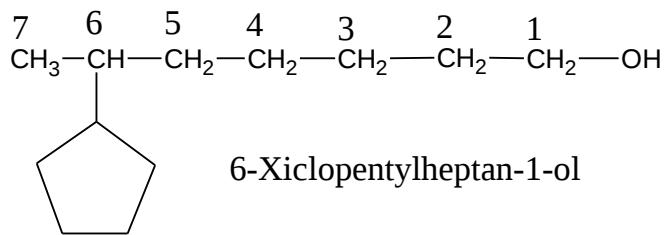
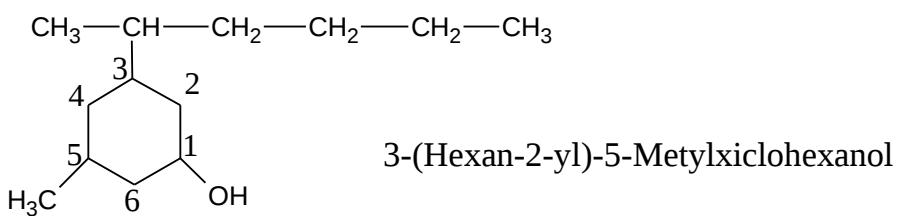
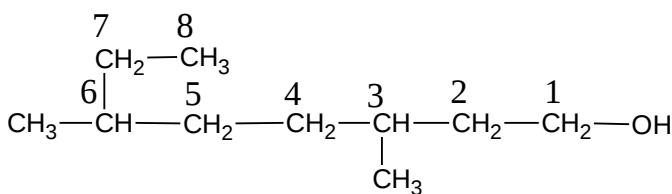
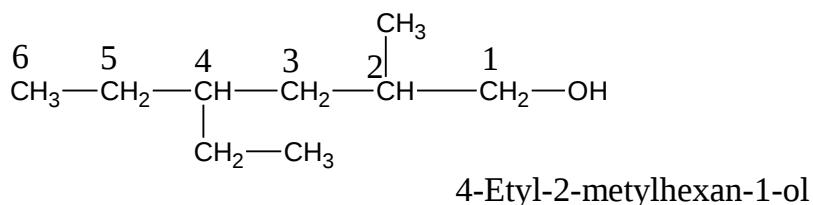
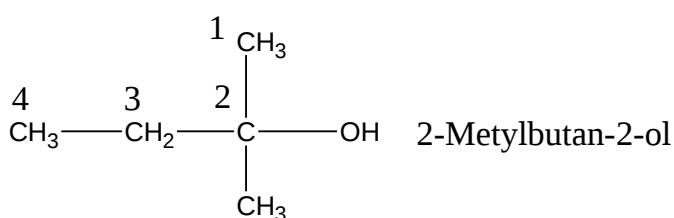
Lưu ý:

- Đánh số vẫn ưu tiên cho nhóm -OH nhưng vẫn đảm bảo tổng vị trí nhánh là nhỏ nhất; tên của nhánh được xếp theo thứ tự α, β, \dots

- Nếu có từ 2 nhánh trở lên thì sử dụng các hậu tố: di, tri, ...

Ví dụ:



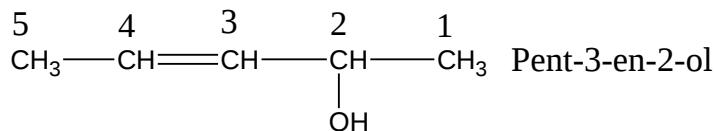
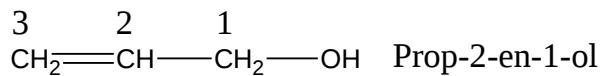


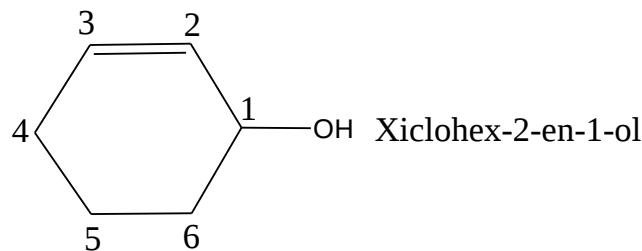
* R không no, không nhánh

Tên gọi = tên hidrau nền + local của nối đôi + en + local của nhóm –OH + ol

Lưu ý: Số đây ta vẫn đánh số ưu tiên cho nhóm –OH.

Ví dụ:





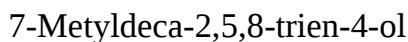
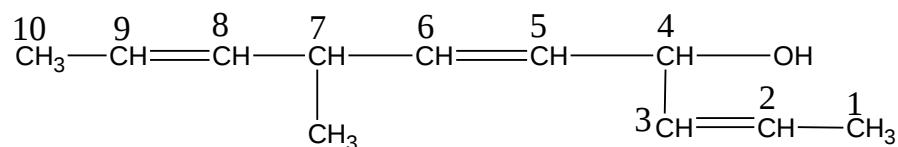
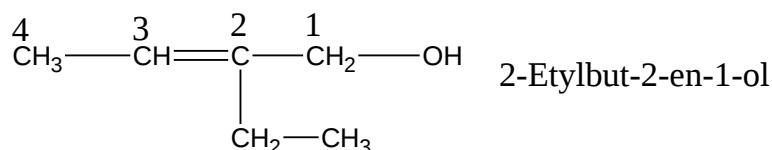
* R không no có nhánh

Tên gọi = local của nhánh + tên nhánh + tên hidrua nền + local của nối đôi + (tiền tố về đồi bội) + en + local của nhóm $-OH$ + ol

Lưu ý:

Chọn mạch chính là mạch cacbon dài nhất có chứa nối đôi và chọn sao cho số nối đôi của mạch chính là nhiều nhất.

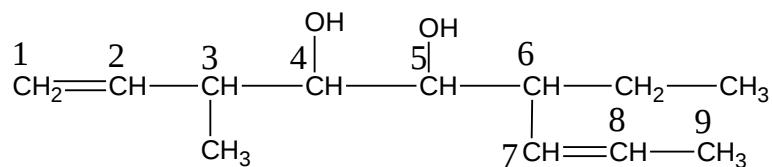
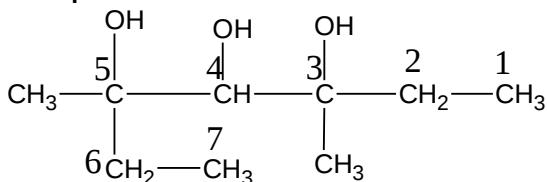
Ví dụ:



b. Có hai hay nhiều nhóm $-OH$

Cũng tương tự như đối với R no không nhánh, có nhánh và vòng xiclo; R khogn no không nhánh, có nhánh. Nhưng sau chỉ số vị trí nhóm $-OH$ cần thêm vào hậu tố rồi mới cộng đuôi $-ol$.

Ví dụ:



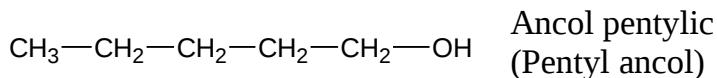
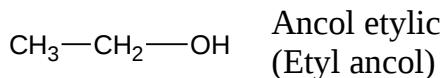
2. Danh pháp loại chức

Tên gọi = ancol + tên của hidrua nền + ic

Hoặc:

Tên gọi = tên của hidrua nền + ancol

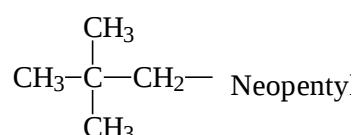
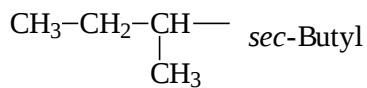
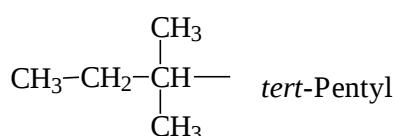
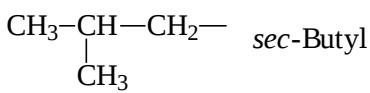
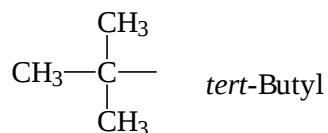
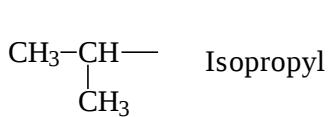
Ví dụ:



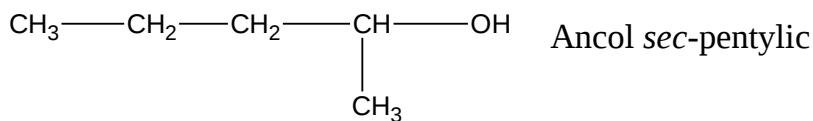
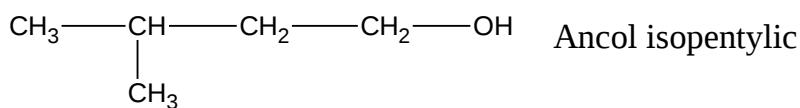
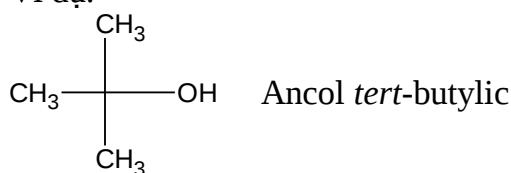
Nếu mạch cacbon có nhánh thì ta gọi theo tên gốc chức của hidrocacbon đó.

Tên gọi = ancol + (tiền tố: iso, sec, tert, neo) + tên gốc hidrocacbon + ic

Ví dụ:

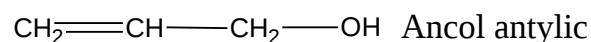


Ví dụ:

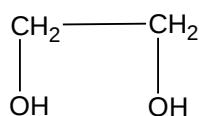


Đối với các gốc hidrocacbon chưa no thì ta gọi theo tên riêng.

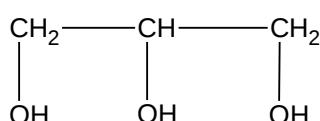
Ví dụ:



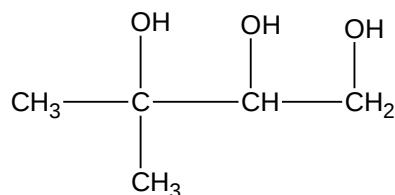
Đối với ancol có hai và nhiều nhóm -OH



Etylen glicol



Glixerol



Pinacol

II. Phenol

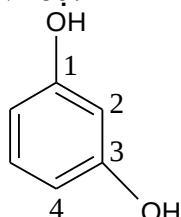
1. Danh pháp thay thế

Đối với những chất thuộc dãy đồng đẳng của phenol và phenol có một nhóm $-\text{OH}$ thường có tên gọi đặc trưng riêng.

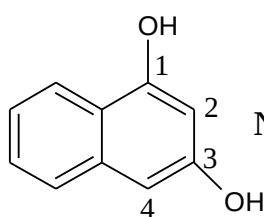
Điểm lưu ý trong cách gọi tên này là chỉ sử dụng cho những chất có nhiều hơn một nhóm $-\text{OH}$

Tên gọi = tên gốc của hidrocacbon + local của nhóm $-\text{OH}$ + (tiền tố: di, tri,...) + ol

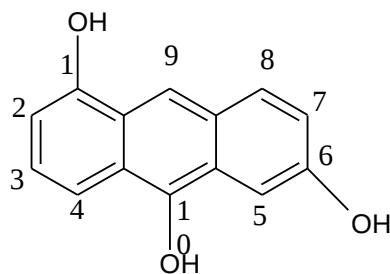
Ví dụ:



Benzen-1,3-diol



Naphtalen-1,3-diol

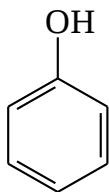


Anthracen-1,6,10-triol

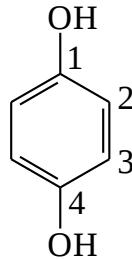
2. Tên thường

Tên gọi theo tên riêng của từng dẫn xuất (đối với những chất có một nhóm $-\text{OH}$) trừ một số trường hợp ngoại lệ với hai nhóm $-\text{OH}$.

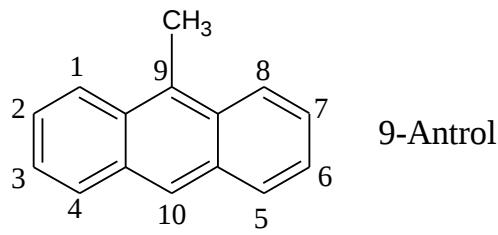
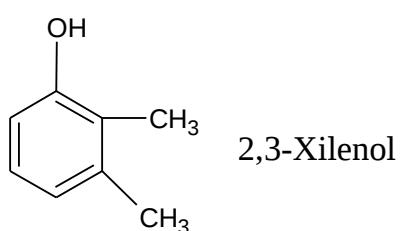
Ví dụ:



Phenol



Hidroquinon

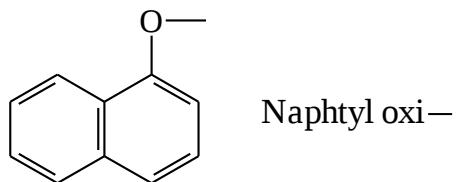
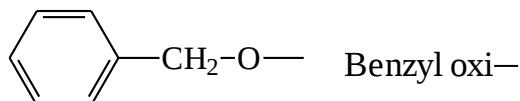
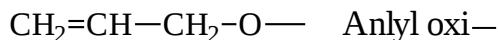
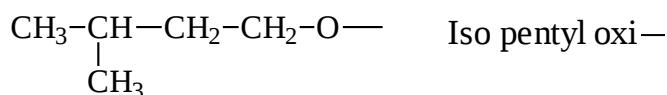


* Các nhóm (gốc) sinh ra bằng cách tách H ở nhóm -OH

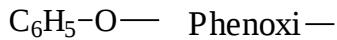
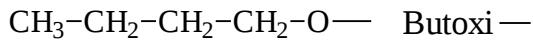
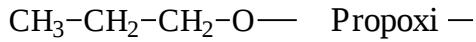
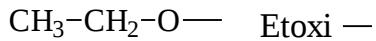
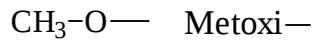
a. Các nhóm (gốc) RO- và ArO-

Tên gọi = tên gốc hidrocacbon + oxi

Ví dụ:



- Trường hợp ngoại lệ:



- Trường hợp của isopropoxi, isobutoxi, sec-butoxi và tert-butoxi chỉ được dùng tên rút gọn khi không có nhóm thê.

2. Các nhóm có dạng $-\text{O}-\text{R}-\text{O}-$

Tên gọi được hình thành bằng cách thêm hậu tố “dioxo” vào tên của nhóm hóa trị hai $-\text{R}-$

Ví dụ:

1. Trường hợp ngoại lệ

$\text{---O---CH}_2\text{---O---}$ Metylen dioxi

$\text{---O---CH}_2\text{---O---}$ Etylen dioxi

2. Tên gọi = Tiền tố: di, tri,...+ metylen + dioxi

$\text{---O---CH}_2\text{---CH}_2\text{---CH}_2\text{---O---}$ Trimetylen dioxi

$\text{---O---CH}_2\text{---CH}_2\text{---CH}_2\text{---CH}_2\text{---O---}$ Tetrametylen dioxi

III. Ete (CTC: $R_1 - O - R_2$)

1. Danh pháp thay thế

Tên gọi = tên gốc hidruoxi + tên ankan tương ứng

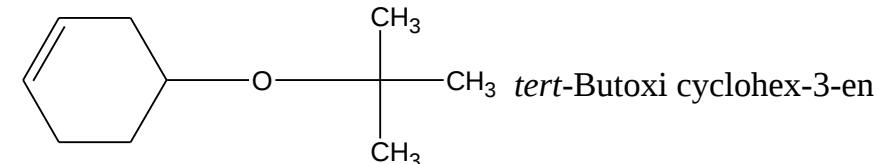
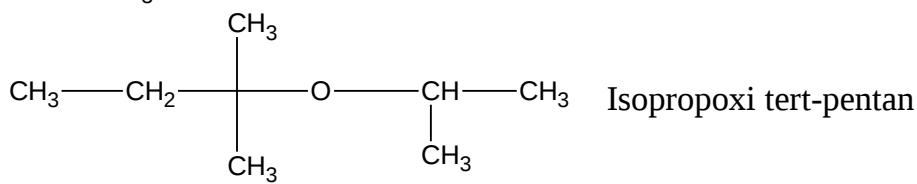
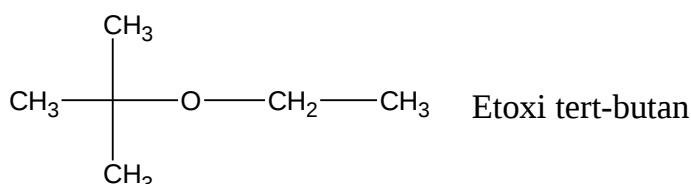
Lưu ý:

Ta chọn R nào có số cacbon ít nhất làm tên gốc hidruoxi

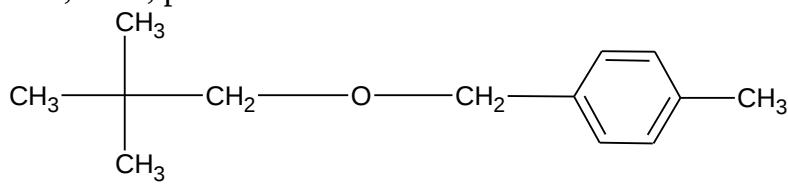
Ví dụ:

$\text{CH}_3\text{---O---CH}_2\text{---CH}_3$ Metoxi etan

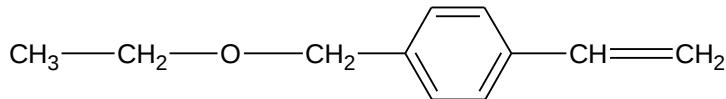
$\text{CH}_3\text{---CH}_2\text{---O---CH=CH}_2$ Etoxi eten



Trường hợp: Đồng đẳng của benzen thì ta cần thêm vào số chỉ vị trí gắn nhóm $-O-$: ortho, meta, para.

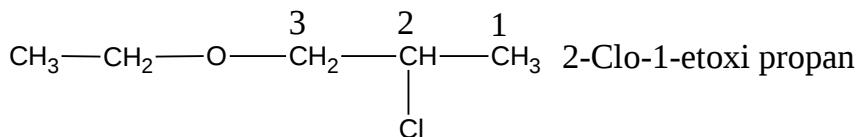
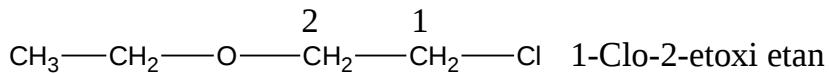


neo-Pentoxi p-(metyl toluen)

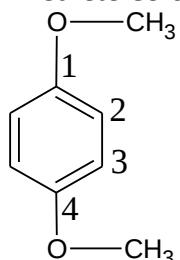


Etoxi p-(metyl stiren)

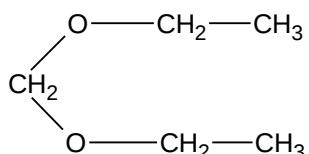
- Nếu gốc R_1 , R_2 có gắn thêm một nhóm thê $-X$ thì ta gọi như sau:
Ví dụ:



- Nếu ete có dạng $(R_1O) - R_2$ thì ta gọi tên bằng cách thêm tiền tố vào trước nhóm $R_1O -$



1,4-Dimethoxy benzen



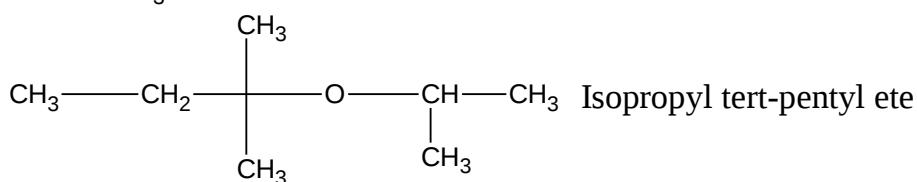
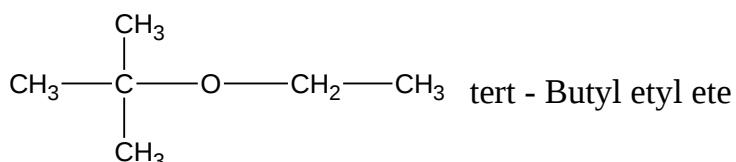
Dietoxi etan

2. Danh pháp loại chức

Tên gọi = tên gốc của R_1 , R_2 + ete

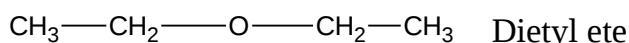
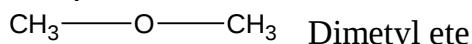
Lưu ý: tên gốc gọi theo thứ tự α, β, \dots

Ví dụ:



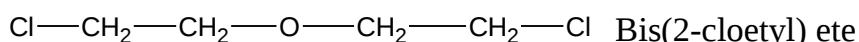
- Trường hợp 1: hai gốc R_1 và R_2 giống nhau ta thêm tiền tố: di, tri,...

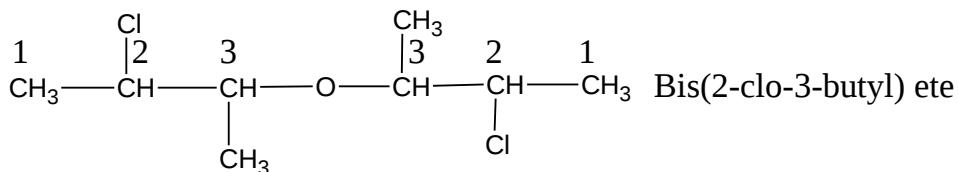
Ví dụ:



- Trường hợp 2: nếu gốc R_1 , R_2 có chứa nhóm thê thì không sử dụng tiền tố di, tri,.., mà ta dùng tiền tố tương đương: bis, tris,...

Ví dụ:



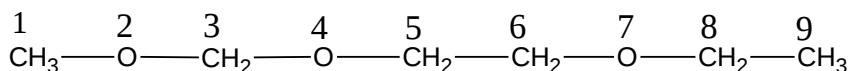


3. Danh pháp trao đổi

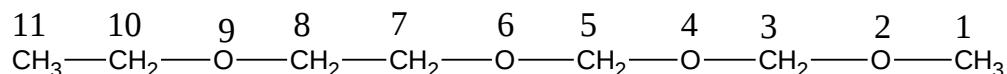
Các polieter mạch thẳng lớn hơn hoặc bằng 3 phân tử hợp chất dihidroxi dãy béo được gọi tên theo danh pháp trao đổi.

Tên gọi = local O trong mạch poli + tiền tố + oxa + tên ankan tương ứng.

Ví dụ:



2,4,7-Trioxa nonan

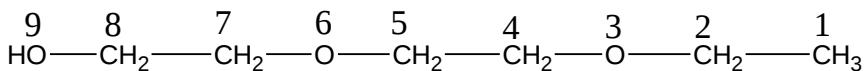


2,4,6,9-Tetraoxa undecan

Nếu mạch poli có gắn nhóm – OH thì ta thêm vào đuôi – ol. Nếu có nhiều hơn một nhóm – OH thì ta thêm tiền tố di, tri,... kèm theo.

Lưu ý: ưu tiên đánh số sao cho tổng vị trí nhóm – O – là nhỏ nhất.

Ví dụ:



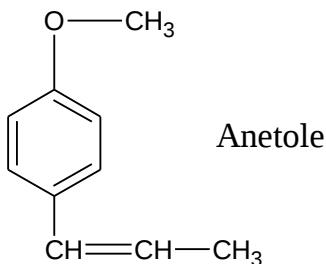
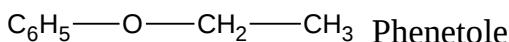
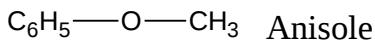
3,6-Dioxa octanol

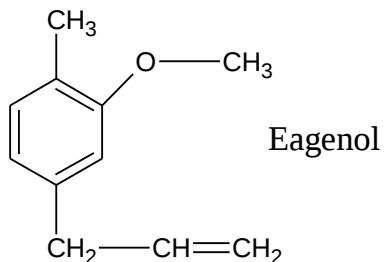


3,5,8-Trioxanonan-1,11-diol

4. Tên thường

Một số ete thường dùng:





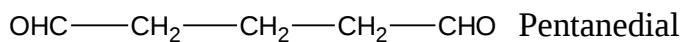
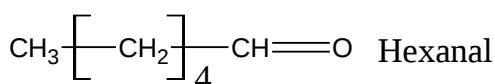
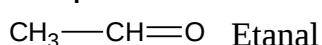
VI. Andehit

Công thức chung: R – (CHO)_n

1. Mônoandehit và diandehit mạch hở

Tên gọi = tên ankan tương ứng + al (mônoandehit)
+ dial (diandehit)

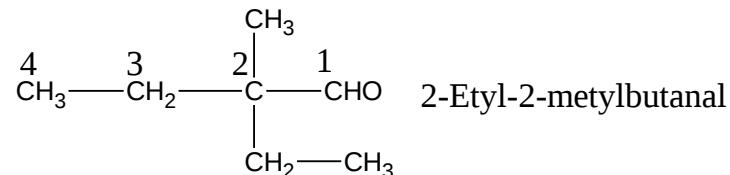
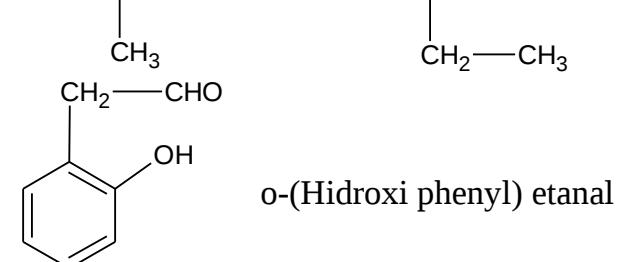
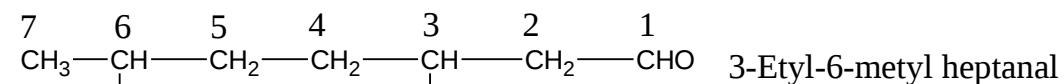
Ví dụ:



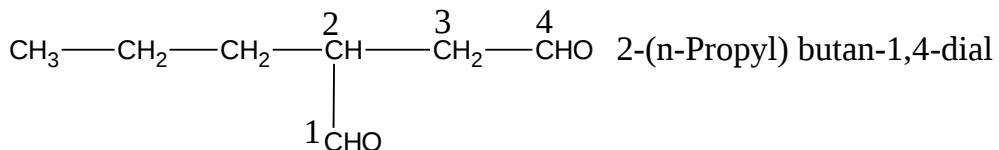
* Trường hợp: R là no có nhánh

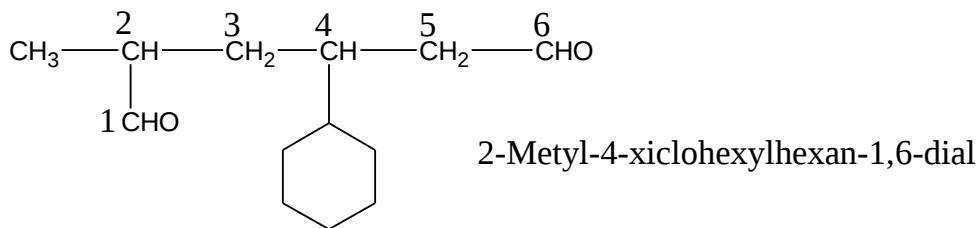
Tên gọi = local của nhánh + tiền tố + tên nhánh + tên hidrua nền + al

Ví dụ:



Đối với –dial ta chọn mạch chính là mạch dài nhất có chứa hai nhóm –CHO.

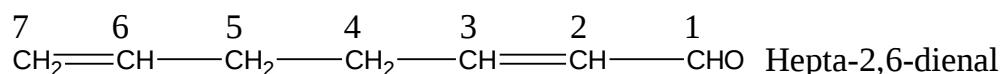
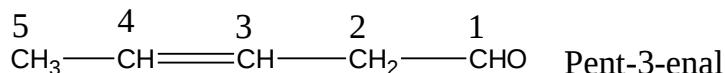




Trường hợp R là không no

Tên gọi = tên hidrua nền + local của nối đôi + enal

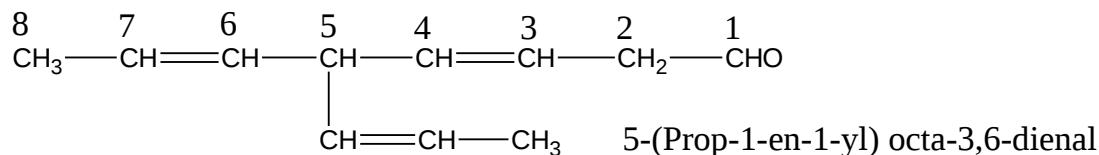
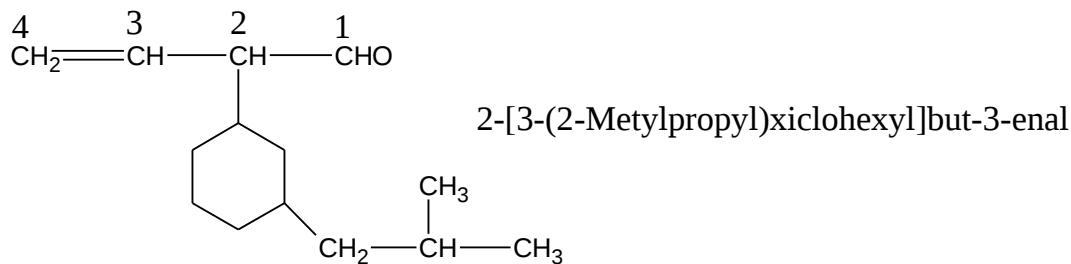
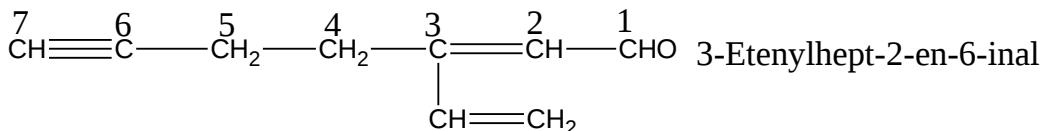
Ví dụ:



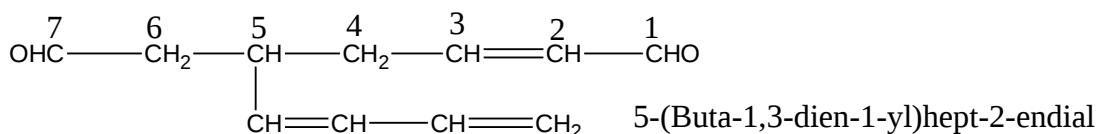
Nếu mạch có nhánh thì ta chọn mạch chính là mạch dài nhất có chứa nhiều liên kết bội và có gắn gốc -CHO.

Tên gọi = local của nhánh + tên nhánh + tên hidrua nền + local của độ bội + eninal

Lưu ý: Hidrua nền phải tính luôn cả cacbon của nhóm -CHO



Đối với -dial có nhánh thì ta cung làm tương tự như trên như phải chọn mạch chính là mạch có nhiều nối đôi nhưng phải có hai nhóm -CHO.

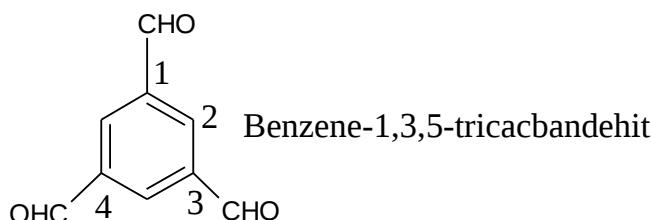
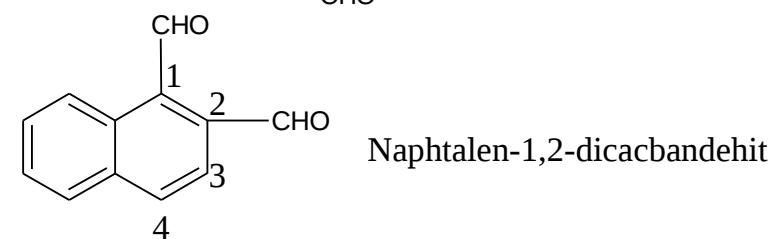
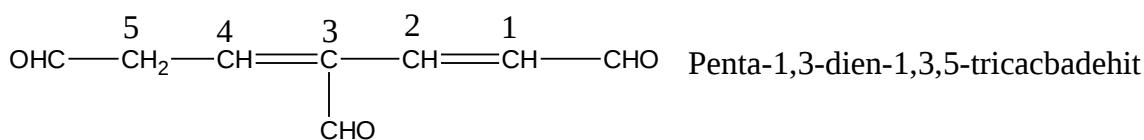
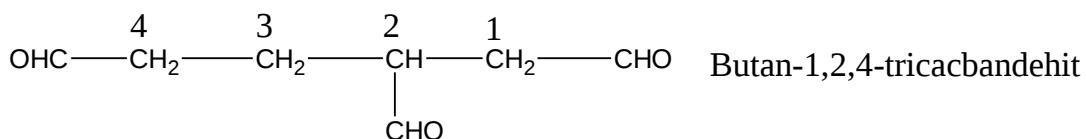
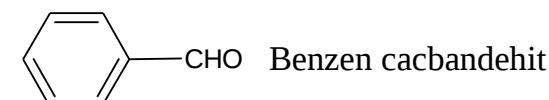


2. Poliandehit mạch hở chứa từ 3 nhóm –CHO trở lên và từ 1 nhóm –CHO nối trực tiếp với mạch vòng.

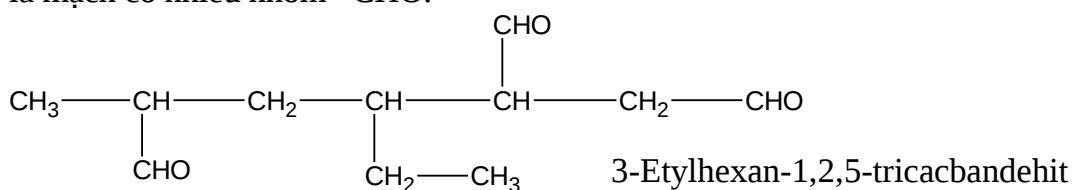
Tên gọi = tên hidrau nền + (tiền tố: di, tri,...) + cacbandehit

Lưu ý: Hidrau nền là không tính cacbon của nhóm –CHO.

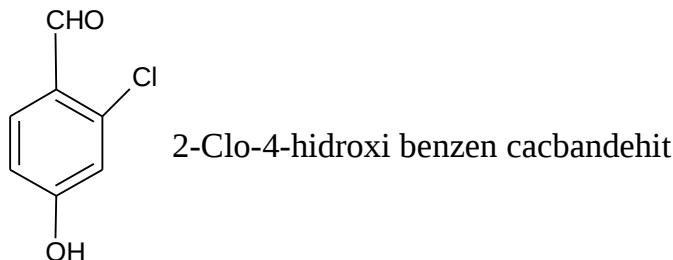
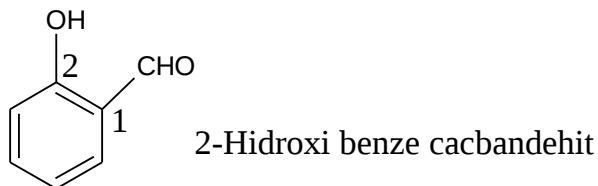
Ví dụ:



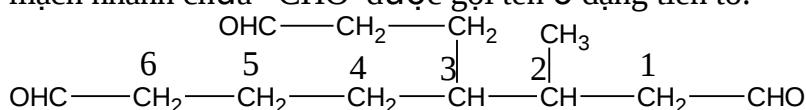
Nếu mạch cacbon có nhánh thì ta ưu tiên đánh số cho nhóm –CHO và chọn mạch chính là mạch có nhiều nhóm –CHO.



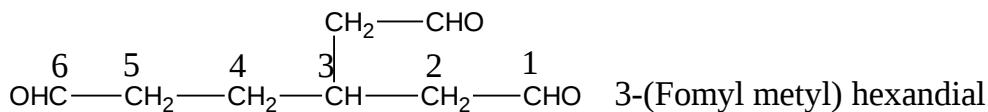
Nếu mạch có gắn thêm nhóm thê –X thì ta gọi tên tương tự như các trường hợp trên.



Trường hợp các poliandehit axilic có nhiều nhóm $-CHO$ nối đôi với các nhánh thì mạch chính vẫn là mạch có nhiều nhóm $-CHO$ với các hậu tố $-dial$, $triacbandehit$,... cách mạch nhánh chứa $-CHO$ được gọi tên ở dạng tiền tố.



3-(2-Fomyl etyl) hexa-1,2,6-cacbandehit



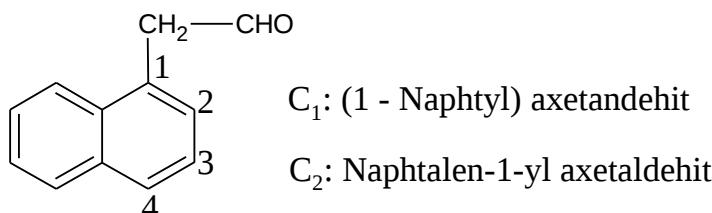
3. Andehit có nhóm $-CHO$ cách mạch vòng một đoạn cacbon ta có thể gọi một trong 2 cách sau:

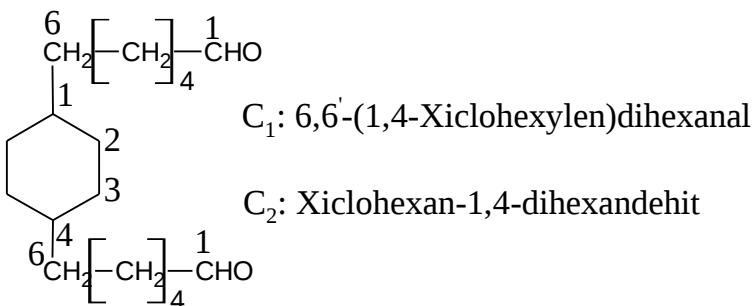
Cách 1: Tên gọi như dẫn xuất vòng của hợp chất mạch hở.

Tên gọi = local của nhóm $-CHO$ + (local của vòng + tên hidrua nền) + tiền tố + tên andehit tương ứng.

Cách 2: Gọi theo danh pháp kết hợp.

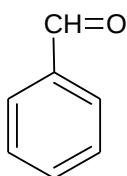
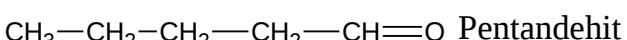
Tên gọi = tên hidrocacbon tương ứng + local của nhánh mang nhóm $-CHO$ + tên andehit tương ứng.



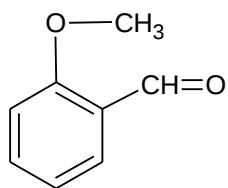


4. Những andehit mà axit tương ứng có tên thường gọi tên bằng cách thay “axit...ic” bằng “andehit”.

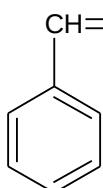
Ví dụ:



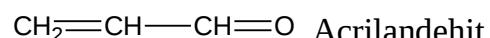
Benzandehit



Anisandehit



Xinamadehit



IV. Xeton

Công thức chung: $\text{R}_1-\text{(C=O)}-\text{R}_2$

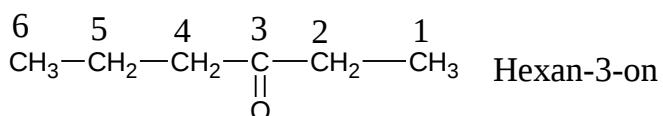
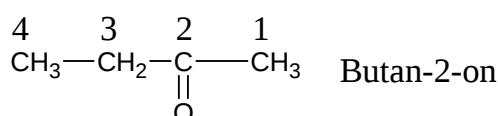
1. Danh pháp thay thế

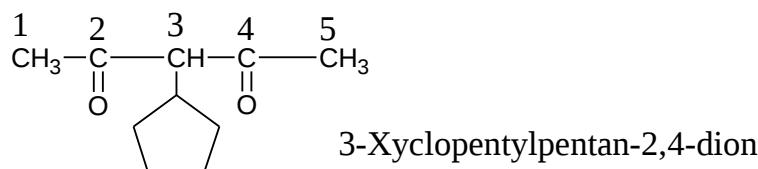
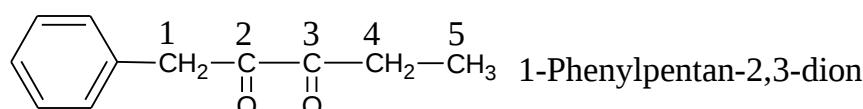
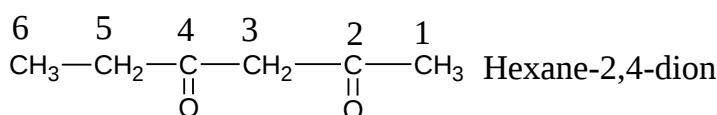
a. Xeton no mạch hở không nhánh

Tên gọi = tên ankan tương ứng + local của nhóm C=O + on (1 nhóm C=O)
+ diol (2 nhóm C=O)

Lưu ý: đánh số sau cho tổng số chỉ vị trí nhóm C=O là nhỏ nhất.

Ví dụ:



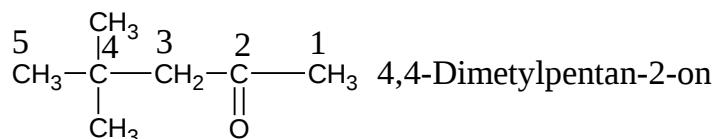
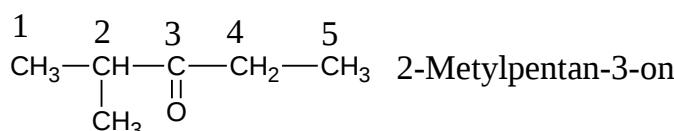


b. Xeton no có nhánh

Tên gọi = local của nhánh + tên nhánh + tên ankan tương ứng + on (1 nhóm C=O)
+ diol (2 nhóm C=O)

Lưu ý: tuy đánh số ưu tiên cho nhóm C=O nhưng cung đánh số sau cho tổng vị trí nhánh là nhỏ nhất.

Ví dụ:

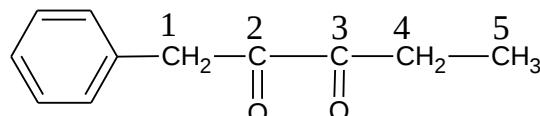


c. R không no không nhánh

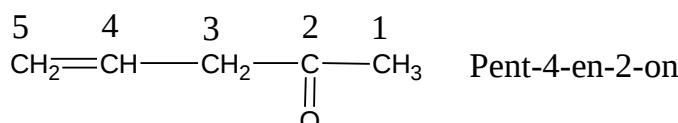
Tên gọi = tên hứa nền = local của liên kết bội + (tiền tố) + en + local của nhóm C=O
+ on (1 nhóm C=O)
+ diol (2 nhóm C=O)

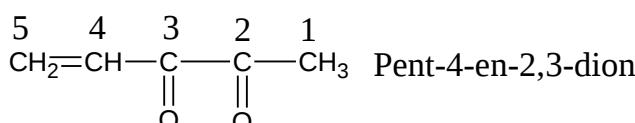
Lưu ý: đánh số ưu tiên cho nhóm C=O và chọn mạch chính là mạch có nhiều liên kết bội và có gắn nhiều nhóm C=O.

Ví dụ:



1-Phenylpentan-2,3-dion

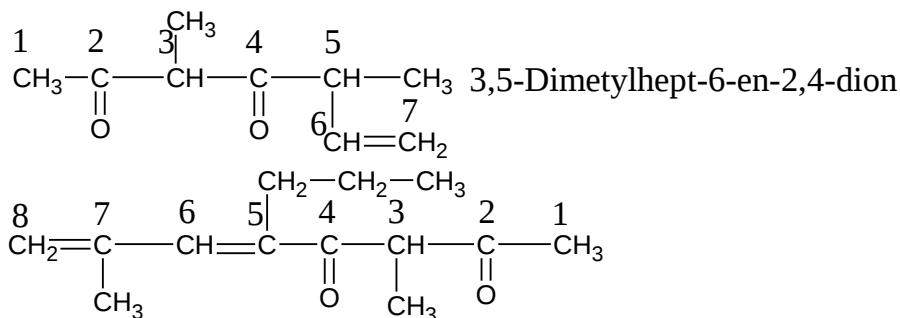
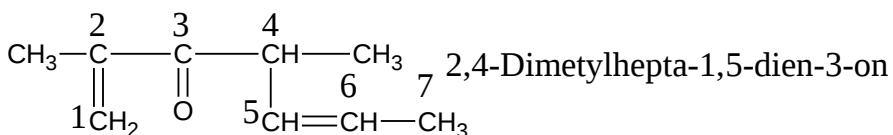




d. R không no có nhánh

Tên gọi = local của nhánh + (tiền tố) + tên nhánh + tên hidrua nền + local của liên kết bội + (tiền tố) + en + local của nhóm C=O + on (1 nhóm C=O)
+ diol (2 nhóm C=O)

Ví dụ:



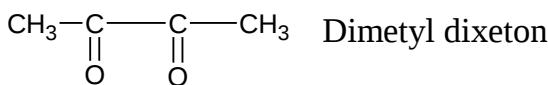
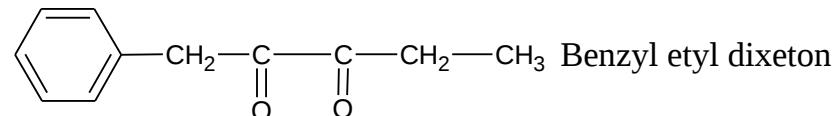
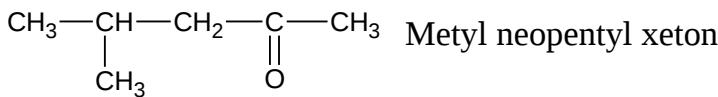
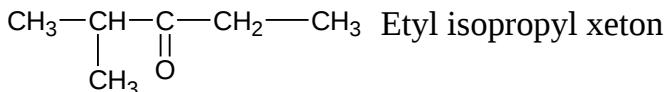
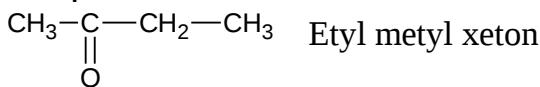
3,7-Dimethyl-5-propylocta-5,7-dien-2,4-dion

2. Danh pháp loại chức

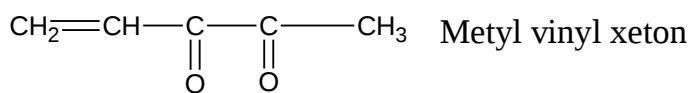
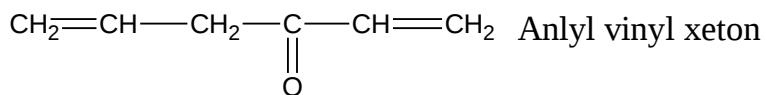
Dùng cho các mono xeton và các chất có 2 nhóm C=O liền nhau.

Tên gọi = tên hidrua nền (R₁, R₂) + xeton (1 nhóm C=O)
+ dixeton (2 nhóm C=O)

Ví dụ:



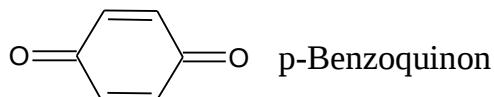
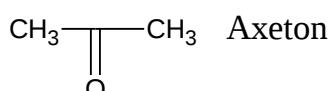
Nếu R₁, R₂ là không no thì ta gọi theo tên riêng.



3. Tên thường

a. Được dùng khi có và không có nhóm thê

Ví dụ:

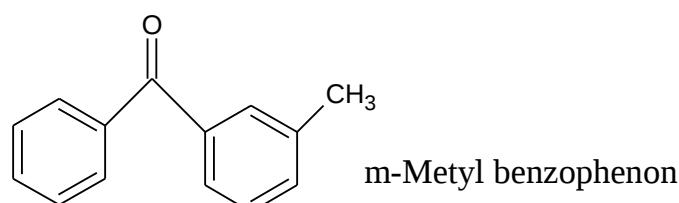
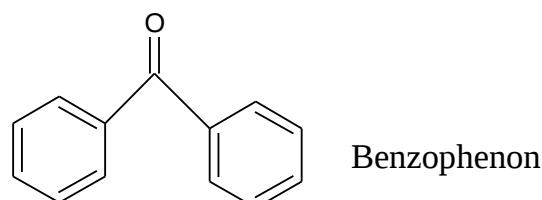
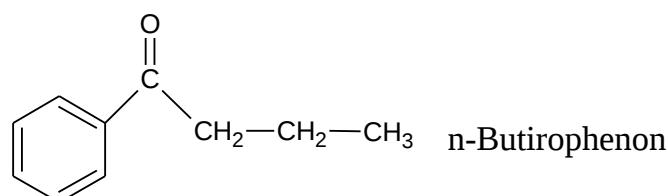
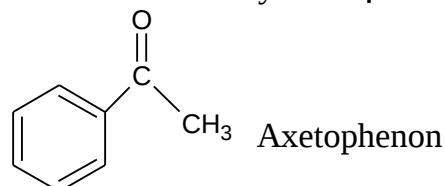


b. Chỉ được dùng khi không có nhóm thê

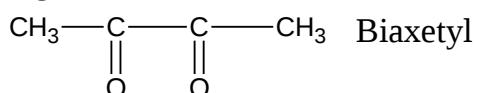
* Axeton vòng thơm

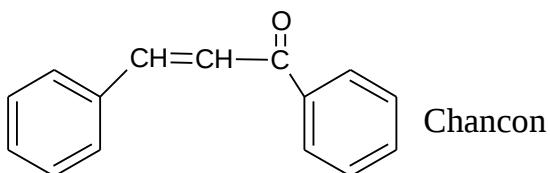
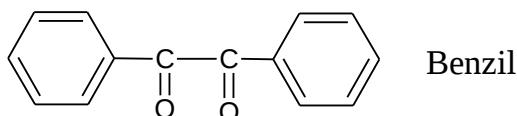
Tên gọi = tên của R – CO – + phenon

Tên R – CO – : thay -ic hoặc -oic trong tên thường của axit bởi -o.



Ngoài ra ta còn có một số chất với tên gọi riêng





VI. Axit cacboxylic

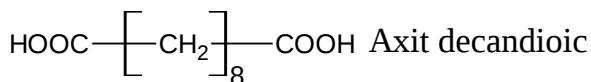
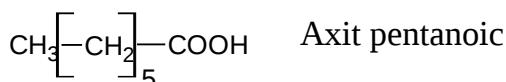
Công thức chung: R(COOH)_n

1. Axit monocacboxylic và dicacboxylic mạch hở

* R no không nhánh

Tên gọi = axit + tên hidrua nền (tính cả cacbon của -COOH) + oic (monocacboxylic) + dioic (dicacboxylic)

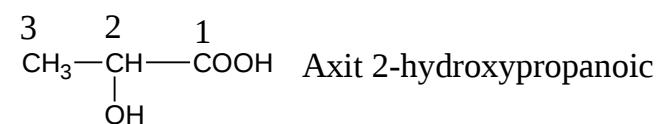
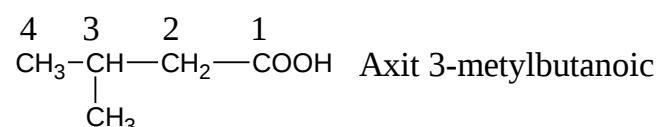
Ví dụ:



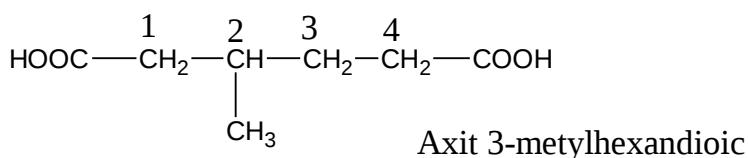
* R no có nhánh

Tên gọi = axit + local của nhánh + tên nhánh + tên hidrua nền (tính luôn cacbon của nhóm -COOH) +) + oic (monocacboxylic) + dioic (dicacboxylic)

Ví dụ:



Ta có thể coi -COOH như một nhóm thế và đọc tên axit như phần hidrocacbon có nhóm thế là -COOH.



* R không no không nhánh

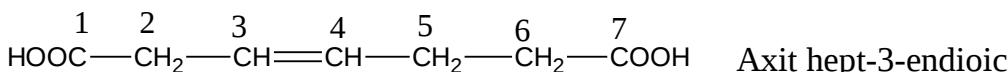
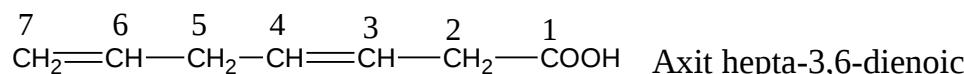
Tên gọi = axit + tên hidrua nền + local của liên kết bội + (tiền tố) + en +

+ oic (monocacboxylic)

+ dioic (dicacboxylic)

Lưu ý: ta vẫn đánh số ưu tiên cho nhóm $-COOH$ nhưng vẫn đánh số sao cho tổng vị trí nối đôi là nhỏ nhất.

Ví dụ:

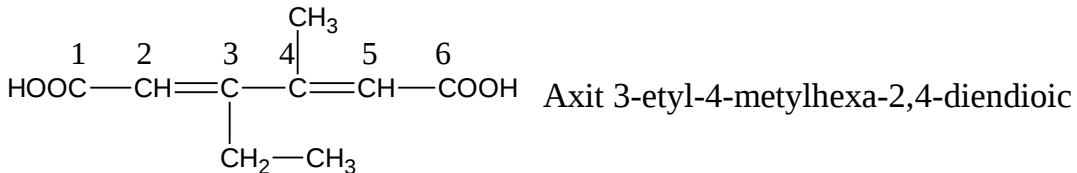
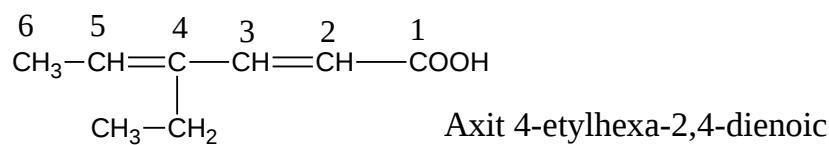
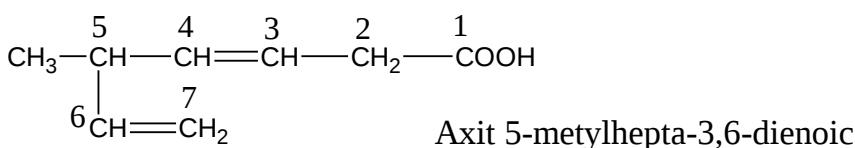


* R không có nhánh

Tên gọi = axit + local của nhánh + tên nhánh + tên hidrua nền + local của liên kết bội + (tiền tố) + oic (monocacboxylic)
+ dioic (dicacboxylic)

Lưu ý: chọn mạch chính là mạch dài nhất có gắn nhóm $-COOH$ và số liên kết bội là lớn nhất, đánh số ưu tiên cho nhóm $-COOH$; đánh số sao cho tổng vị trí nhánh là nhỏ nhất.

Ví dụ:



2. Axit policacboxylic chứa nhiều nhóm $-COOH$ ($n \geq 3$) nối với mạch thẳng và axit cacboxylic chứa nhiều nhóm $-COOH$ ($n \geq 1$) nối với mạch vòng.

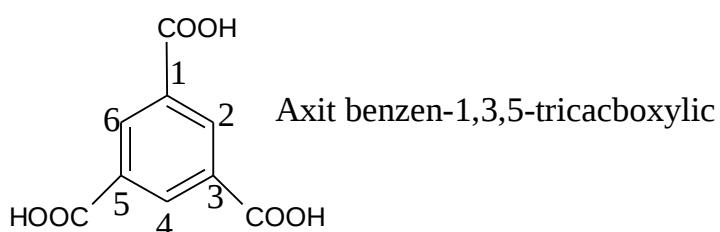
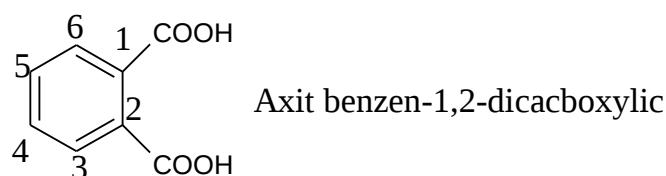
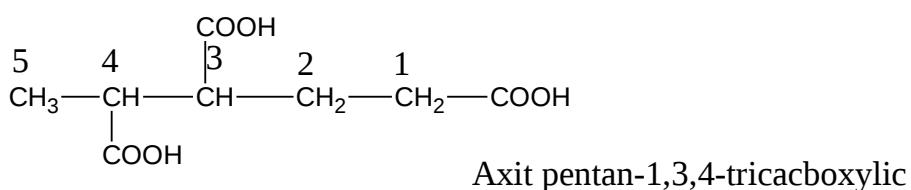
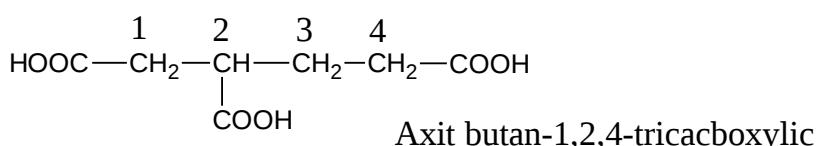
Lưu ý: trong trường hợp này hidrua nền, ankan tương ứng không tính cacbon của nhóm $-COOH$.

* R no không nhánh và nhóm thê

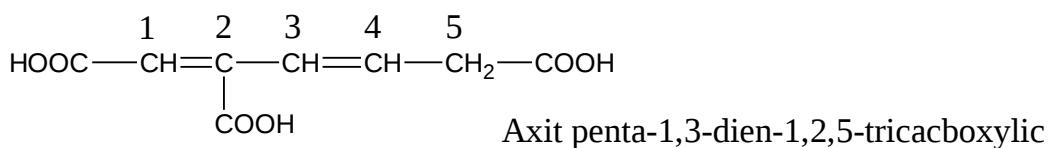
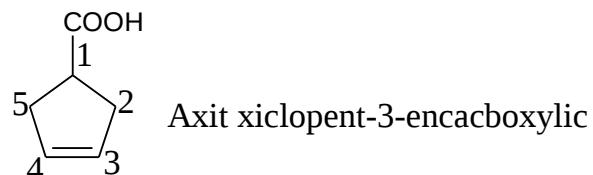
Tên gọi = axit + tên ankan tương ứng + local của nhóm $-COOH$ + (tiền tố) + cacboxylic.

Ví dụ:





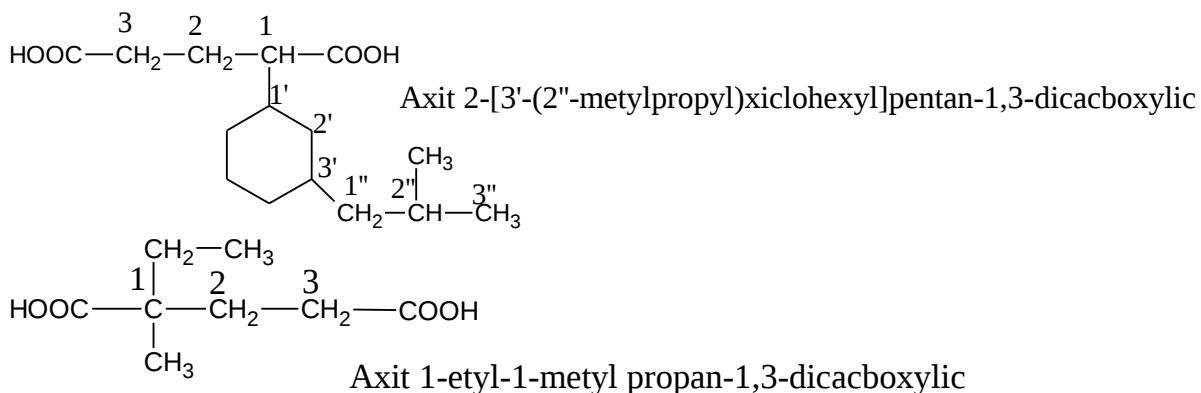
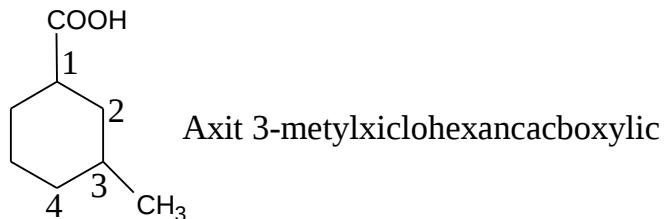
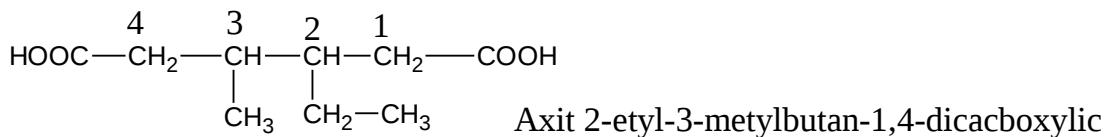
* R không no và không nhánh
 Tên gọi = axit + tên hidrau nền + local của liên kết bội + (tiền tố) + en + (tiền tố) + cacboxylic
 Ví dụ:



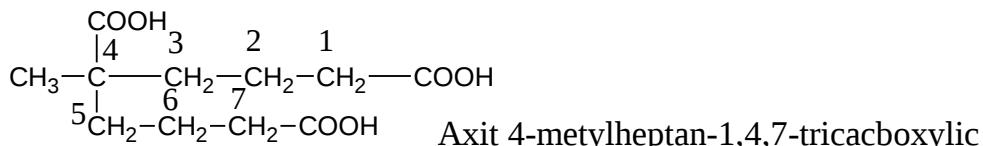
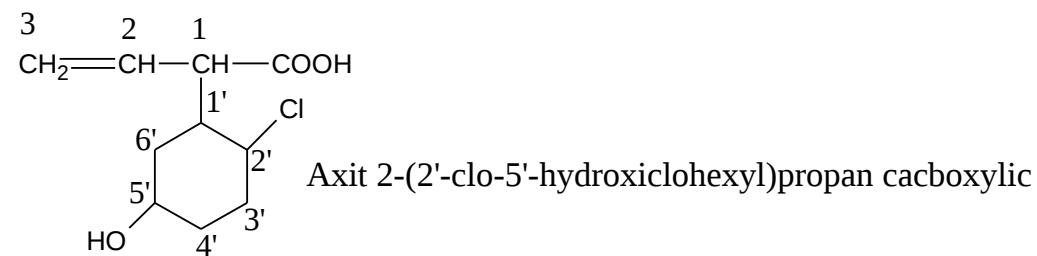
* R no có nhánh

Tên gọi = axit + local của nhánh + tên nhánh + tên ankan tương ứng + local của nhóm -COOH + (tiền tố) + cacboxylic.

Ví dụ:



* R không no có nhánh và nhóm thê

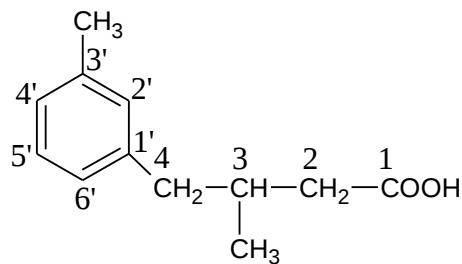


3. Axit có nhóm -COOH ở cách xa mạch vòng một mạch cacbon.

a. Danh pháp thay thế: Ta xem mạch vòng là một gốc hidrocacbon gắn vào hidrua nền của axit.

Tên gọi = Axit + local mạch vòng + tên vòng + hidrua nền + oic.

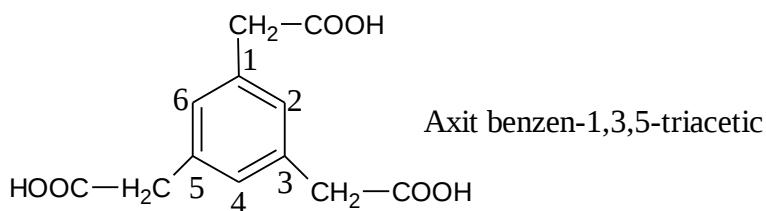
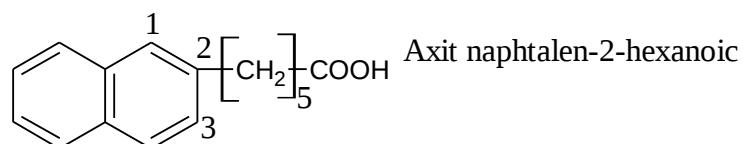
Ví dụ:



b. Danh pháp kết hợp: tő hợp tên vòng với tên axit mạch hở.

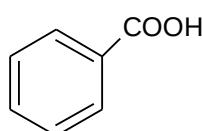
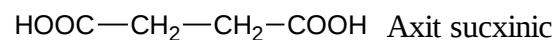
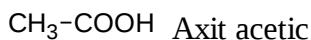
Tên gọi = Axit + tên mạch vòng + local của axit mạch hở + (tiền tố) + tên axit mạch hở.

Ví dụ:

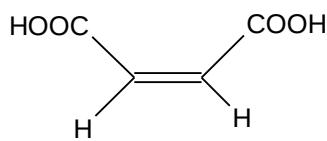


4. Tên gọi thường.

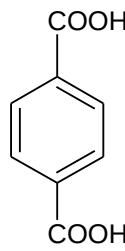
a. Được dùng khi có hoặc không có nhóm thê.



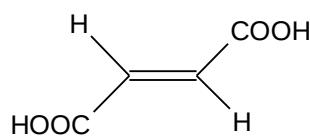
Axit benzoic



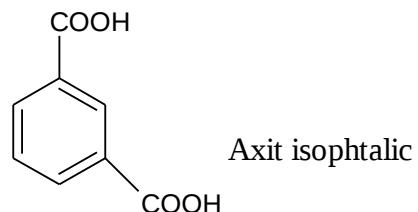
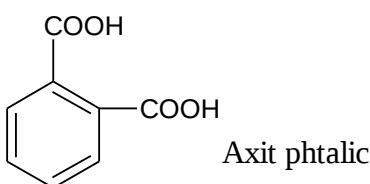
Z-Axit maleic



Axit terephthalic



E-Axit fumaric



Ngoài ra còn có: axit naphtoic hay naphtalencacboxylic; axit nicotinic hay piridin-3-cacboxylic; axit isonicotinic hay piridin-4-cacboxylic; axit furoic hay furan-2-cacboxylic.

b. Chỉ được dùng khi không có nhóm thê:

HCOOH Axit formic

$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{COOH}$ Axit propionic

$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{COOH}$ Axit butiric

$(\text{CH}_3)_2\text{CHCOOH}$ Axit isobutiric

$\text{CH}_3[\text{CH}_2]_{14}\text{COOH}$ Axit panmitic

$\text{CH}_3[\text{CH}_2]_{16}\text{COOH}$ Axit stearic

CH_2CCOOH Axit propiolic

$\text{CH}_2=\text{C}(\text{CH}_3)\text{COOH}$ Axit metarilic

HOOC-COOH Axit oxalic

$\text{HOOC}[\text{CH}_2]_3\text{COOH}$ Axit glutaric

$\text{HOOC}[\text{CH}_2]_4\text{COOH}$ Axit adipic

$\text{C}_6\text{H}_5\text{CH}=\text{CHCOOH}$ Axit xinamic

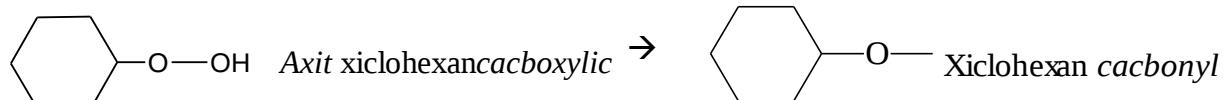
5. Các nhóm axyl

* Hóa trị một: Hình thành bằng cách đổi “axit...oic” thành “...oyl” hoặc “axit...ic” thành “...yl” hay “...oyl” hoặc “axit...cacboxylic” thành “...cacbonyl”.

Ví dụ:

$\text{CH}_3-\text{[CH}_2]_5-\text{CO-OH}$ Axit heptanoic \rightarrow $\text{CH}_3-\text{[CH}_2]_5-\text{CO-}$ Heptanoyl

$\text{CH}_3-\text{CO-OH}$ Axit axetic \rightarrow $\text{CH}_3-\text{CO-}$ Axetyl



* Hóa trị hai, ba: Hình thành tương tự như hóa trị một: “axit...dioic, trioic” thành “... dioyl, trioyl” hoặc “axit...dicacboxylic, tricacboxylic” thành “...dicacbonyl, tricacbonyl”.

Ví dụ:

$\text{HO-CO-[CH}_2]_8-\text{CO-OH}$: Axit decandioic \rightarrow $-\text{CO-[CH}_2]_8-\text{CO-}$ Decandioyl

$\text{HOOC}-\text{CH}_2-\underset{\substack{| \\ \text{COOH}}}{\text{CH}}-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{COOH}$ Axit butan-1,2,4-tricacboxylic \rightarrow

\rightarrow $-\text{CO-CH}_2-\underset{\substack{| \\ \text{CH}_3}}{\text{CH}}-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{CO-}$ Butan-1,2,3-tricabonyl

VII. Este

Công thức chung: $\text{R}_1-\text{COO-R}_2$

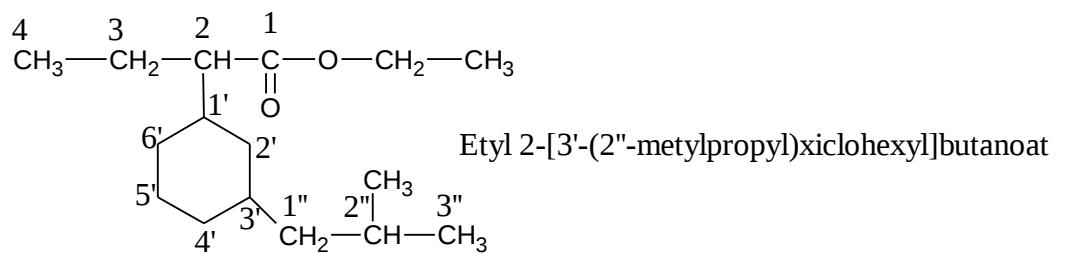
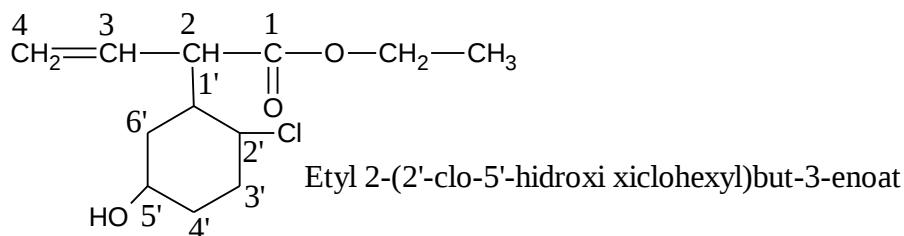
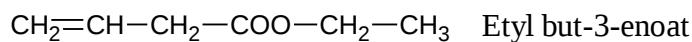
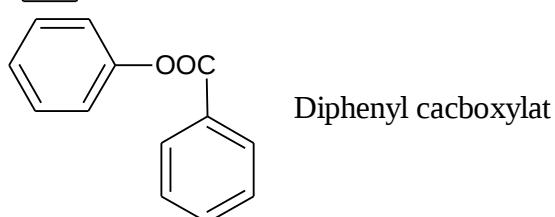
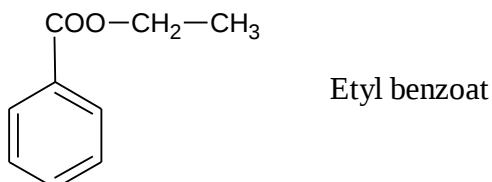
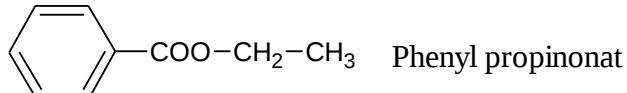
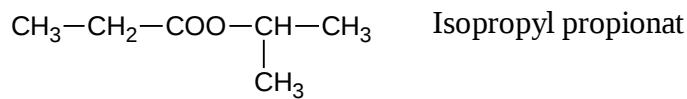
Tên gọi = tên thường hidrocacbon của ancol + tên gốc của axit cacboxylic + oat(cacboxylat).

Chuyển “axit...oic” thành “...oat” hoặc chuyển “axit...cacboxylic” thành “...cacboxylat”.

Ví dụ:

HCOOCH_3 Metyl fomát

$\text{HCOOCH}_2-\text{CH}_3$ Etyl fomát



VIII. Amin

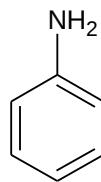
1. Amin bậc 1

a. Mônoamin bậc 1

Công thức chung: RNH_2

- Tên gọi = (tiền tố) + tên gốc hidrocacbon + azan

Ví dụ:



Bezylazan

$\text{CH}_3\text{---CH}_2\text{---CH}_2\text{---NH}_2$ Propylazan

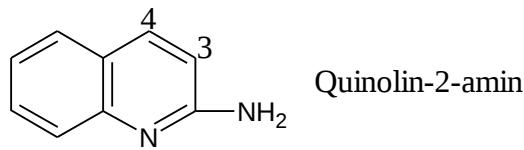
$\begin{array}{c} \text{NH}_2 \\ | \\ \text{CH}_3\text{---CH---CH}_2\text{---CH}_2\text{---CH}_3 \end{array}$ sec-Butylazan

$\begin{array}{c} \text{H}_2\text{N} \\ | \\ \text{---}\left[\text{CH}_2\right]_6\text{---NH}_2 \end{array}$ Hexyldiazan

- Tên gọi = tên hidrocacbon + local của nhóm $-\text{NH}_2$ + amin
Ví dụ:

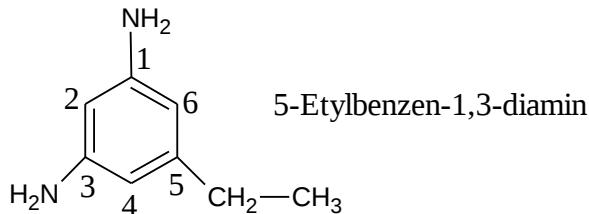
$\text{CH}_3\text{---CH}_2\text{---CH}_2\text{---NH}_2$ Propanamin

$\begin{array}{c} \text{NH}_2 \\ | \\ \text{CH}_3\text{---CH---CH}_2\text{---CH}_2\text{---CH}_3 \end{array}$ Butan-2-amin

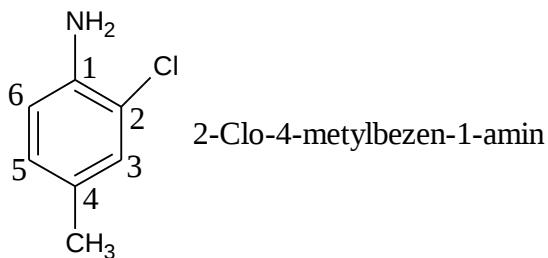


Quinolin-2-amin

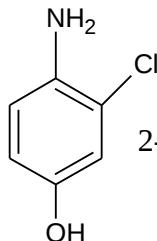
$\begin{array}{c} \text{H}_2\text{N} \\ | \\ \text{CH}_2\text{---CH---CH}_2\text{---CH}_2\text{---NH}_2 \\ | \\ \text{NH}_2 \end{array}$ Butan-1,2,4-triamin



5-Etylbenzen-1,3-diamin



2-Clo-4-metylbezen-1-amin



2-Clo-5-hidroxi benzen-1-amin

- Tên gọi = tên gốc hidrocacbon + amin

Ví dụ:

$\text{CH}_3\text{---CH}_2\text{---CH}_2\text{---NH}_2$ Propylamin

$\begin{array}{c} \text{NH}_2 \\ | \\ \text{CH}_3\text{---CH---CH}_2\text{---CH}_2\text{---CH}_3 \end{array}$ sec-Butylamin

